

יומא ס

תרומת הדשן - ויקרא פרק ו

(ג) וְלִבְשׁ הַפֶּהוּ מִדּוֹ בַד וּמִכְנָסָי בַד יִלְבֹּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ :

בגדי כהן גדול ביום הכיפורים בסיום עבודתו - ויקרא פרק טז פסוק כג

וּבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַבֵּד אֲשֶׁר לְבָשׁ בָּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם :

דברים פרק כא – עגלה ערופה

(ד) וְהוֹרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת הָעֵגְלָה אֶל נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעָרְפוּ שָׁם אֶת הָעֵגְלָה בְּנַחַל :
(ו) וְכָל זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרִבִּים אֶל הַחֶלֶל יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָעֵגְלָה הָעֵרֹפָה בְּנַחַל :

ויקרא פרק טז

(יח) וְיָצָא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' וְכָפַר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :
(יט) וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שְׁבַע פְּעָמִים וְטָהַרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
(כ) וְכֹלָה מִכֹּפֶר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְּרִיב אֶת הַשְּׂעִיר הַחִי :

(לב) וְכָפַר הַפֶּהוּ אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אֲבִיו וְלִבְשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבֵּד בְּגַדֵי הַקֹּדֶשׁ :
(לג) וְכָפַר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ כִּכְפַר וְעַל הַפְּתִיחַ וְעַל כָּל עֵם הַקֹּהֵל כִּכְפַר :
(לד) וְהִיְתָה זֵאת לְכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם לְכָפֹר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אַחַת בְּשָׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה :

שמות פרק ל

(י) וְכָפַר אַהֲרֹן עַל קַרְנֹתָיו אַחַת בְּשָׁנָה מִדָּם חַטָּאת הַכֹּפְרִים אַחַת בְּשָׁנָה כִּכְפַר עָלָיו לְדַרְתֵּיכֶם קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לֵה' :

קושי : אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו. - ולא? - והרי תרומת הדשן!

תירוץ 1 : משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.

קושי על התירוץ : הניחא לרבנן, דאמרי : *הכניחם pe* - מלמד שטעונין גניזה. אלא לרבי

דוסא, דאמר : בגדי כהונה ראויין הן לכהן הדיוט, מאי איכא למימר?

תירוץ 2 : משום דהוי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.

קושי על התירוץ : הניחא למאן דאמר אין מלמדין אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר?

תירוץ : תרי מיעוטי כתיבי : *INEI הצרופה*.

שאלה : והני תלתי קראי בדם למה לי?

תשובה : חד למעוטי מנותר, וחד למעוטי ממעילה, וחד למעוטי מטומאה.

אבל מפגול - לא צריך למעוטי קרא. דתנן : **כל שיש לו מתירין, בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול**, ודם עצמו מתיר הוא.

משנה. כל מעשה יום הכפורים האמור - על הסדר. אם הקדים מעשה לחבירו - לא עשה כלום. הקדים דם השעיר לדם הפר - יחזור ויזה מדם השעיר לאחר דם הפר.

רבי אלעזר ורבי שמעון	תנא קמא	ואם עד שלא גמר את המתנות שבפנים נשפך הדם
ממקום שפסק משם הוא מתחיל	יביא דם אחר, ויחזור בתחילה מבפנים, וכן בהיכל, וכן במזבח הזהב, שכולן כפרה בפני עצמן.	

הבאת ברייתא: תנו רבנן: כל מעשה יום הכפורים האמור - על הסדר. אם הקדים מעשה לחבירו - לא עשה כלום.

ר' נחמיה	ר' יהודה	
בדברים הנעשים בבגדי לבן, בין מבפנים בין מבחוץ	בדברים הנעשין בבגדי לבן מבפנים	מעכב
בדברים הנעשים בבגדי זהב מבחוץ	אבל דברים הנעשין בבגדי לבן מבחוץ	אינו מעכב
דברים המתכפרין בהן פעם אחת בשנה	מקום שמתכפרין בו פעם אחת בשנה	הוכחה מפסוק - והיתה לך לכת לחקת צופת אנת פנה,
	אטו לרבי יהודה מקום כתיב?	קושי על הוכחה מפסוק של ר' יהודה
	כתיב <i>אנת</i> וכתיב <i>אנת</i> , חד - למעוטי בגדי לבן מבחוץ, וחד - למעוטי בגדי זהב	הוכחה מפסוק לר' יהודה

מיעוט "*אנת*" "*אנת*" - יש דברים שלא מעכבים

ר' יהודה	ר' נחמיה
בגדי לבן מבחוץ	בגדי זהב
בגדי זהב	שיריים

קושי של ר' יהודה על דרשת ר' נחמיה "*אנת*" "*אנת*": ורבי יהודה: אי מעכבי - מעכבי, ואי לא מעכבי - לא מעכבי. כדתניא: *וכלה מכפר את הקדש אם כפר - כלה, ואם לא כפר - לא כלה, דברי רבי עקיבא. אמר לו רבי יהודה: מפני מה לא נאמר: אם כלה כפר ואם לא כלה לא כפר? שאם חיסר אחת מן המתנות - לא עשה ולא כלום.*
וכלה מכפר את הקדש

רבי יהודה	רבי עקיבא	
מפני מה לא נאמר: אם כלה, כפר ואם לא כלה לא כפר? שאם חיסר אחת מן המתנות - לא עשה ולא כלום.	אם כפר - כלה, ואם לא כפר - לא כלה	איך דורשים פסוק זה
משמעות דורשין		מאי בינייהו? דעה 1
שיריים מעכבי (למרות שהם לא מכפרים, הם מעכבים כי צריך לכלות את כל העבודה)	שיריים לא מעכבי	מאי בינייהו? דעה 2

קושי על ר' יוחנן בדברי ר' נחמיה - ששפיכת שיריים אינה מעכבת: ומי אמר רבי יוחנן הכי? והאמר רבי יוחנן: תנא רבי נחמיה כדברי האומר שיריים מעכבי! קשיא.

שאלה: אמר רבי חנינא: קטורת שחפנה קודם שחיטתו של פר - לא עשה ולא כלום. כמאן? תשובה: דלא כרבי יהודה. דאי רבי יהודה - האמר כי כתיבא *חקה* - בדברים הנעשים בבגדי לבן מבפנים הוא דכתיבא!
דחייה: אפילו תימא רבי יהודה: צורך פנים כפנים דמי.
קושי: תנן: **אם עד שלא גמר מתנות שבפנים נשפך הדם - יביא דם אחר, ויחזור ויזה**
בתחילה מבפנים. ואם איתא: יחזור ויחפון מבעי ליה!
תירוץ: בקטורת לא קא מיירי

